

НЕБЕСНА КРИНЦЯ

**А хто питиме воду, що
Я йому дам, прагнути
не буде повік, бо вода,
що Я йому дам, стане
в нім джерелом тієї води,
що тече в життя вічне.**

№ 2 (129)
лютий 2024 р.

Всеукраїнська щомісячна християнська газета
Розповсюджується безкоштовно. Друкується на пожертви читачів

У нинішньому році багато християнських свят ми відзначаємо за григоріанським календарем. Але перенесення дати ніяким чином не впливає на суть свята, адже його духовне значення не залежить від цього. Більше того, Слово Боже не зобов'язує нас до відзначення певних свят чи подій. Апостол Павло писав до римської церкви: «Хтось шанує один день над другим, а інший же судить про всякий день однаково. Кожен нехай тримається свого переконання. Хто вважає на день – для Господа вважає; і хто не вважає на день – для Господа не вважає.» (Рим. 14:5,6). Тобто, вшанування певних дат чи духовних подій – особиста справа та вільний вибір кожного християнина. Але усе ж таки більшість християн вважають за потрібне відзначати важливі духовні події, пов'язані із життям та служінням Ісуса Христа. Так, у 2024 році 2 лютого відзначають Господнє Стрітіння, щоб вшанувати духовну подію, що сталася в Єрусалимському храмі близько двох тисяч років тому із нашим Спасителем.

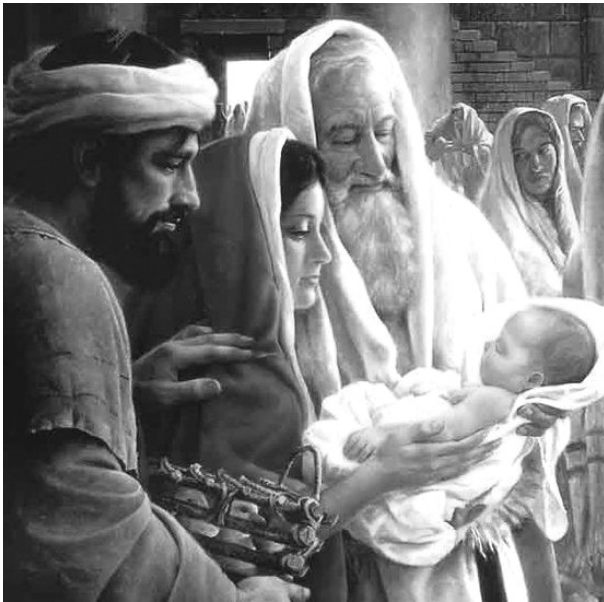
Для багатьох людей являється загадкою як саме значення слова «Стрітіння», так і суть цього свята. Сучасною мовою це слово означає «зустріч», а відбулася вона, згідно Слова Божого, у Єрусалимському храмі через сорок днів після народження Спасителя. Батьки Ісуса, згідно постанови Божого Закону, прийшли із Немовлям Ісусом до храму, щоб принести жертву очищення. Там, у храмі, відбулася зустріч праведного старця Симеона із Спасителем світу. Цей літній чоловік чув голос Божий та мав відкриття, що не помре, аж поки не побачить Месію. За натхненням Святого Духа Симеон того дня прийшов до храму, взяв на руки Святе Немовля, благословив Бога і подякував за те, що його очі побачили спасіння Боже для всіх народів. У храмі також перебувала пророчиця Анна, вдовиця, яка вже була у глибокій старості, але не відходила від храму, вдень і вночі служачи Богу постом і молитвою. Анні також Бог відкрив, що перед нею Спаситель світу. Вона віддала славу Богові і свідчила про Нього всім, хто сподівався визволення Єрусалиму.

Того пам'ятного дня Сам Господь у людському тілі відвідав Свій храм, але Його ніхто не впізнав, окрім двох праведників. До цієї події Бог також був присутній у храмі, але духовно. Його присутність була невидима фізично, але виявля-

ВОЛОДАР ХРАМУ

лася через певні дії: на жертвник сховався вогонь, у Святому Святых завжди виявлялася нечистота священика, який являвся перед лице Боже недостойно, і тому це коштувало йому життя. Іноді слава Господня могла наповнити приміщення храму, і це було відчутним для усіх присутніх. Але того дня Божий Син Ісус Христос, Який зодягнувся у людське тіло, народившись від Марії, по законному обряду був принесений до храму. Месія мав замінити Собою усі жертви, що приносилися в храмі за гріхи людей, – невинні тварини гинули за людські беззаконня. Через тридцять три роки після цього Святий Божий Син став жертвою за гріхи усього людства. Тільки Він був убитий не в храмі, а на горі Голгофі. Але тієї миті, як Він випустив дух на хресті, величезна шкіряна завіса у храмі, яка відділяла Святилище, розірвалася надвоє, відкривши вільний вхід до Святого Святых – місця Божої присутності. До цього туди мав право заходити лише один раз на рік первосвященик, а смерть Ісуса Христа відкрила вільний доступ у Божу присутність для всіх людей. Те, що було неможливо для Закону через слабкість нашої тілесної природи, зробив Бог. Він послав Свого власного Сина, зодягнутого в людське тіло, щоб покінчити з гріхом. Він виніс смертний вирок гріху, що живе в людському тілі, щоб ми могли жити так, як справедливо вимагав Закон – за духом, а не за плоттю. Життя за бажаннями тілесної природи призводить до смерті. А жити за Духом означає повну покору Богові через виконання Його Слова.

Про цю подію, яку ми відзначаємо на свято Стрітіння, Бог звів людям за кілька століть через старозавітного пророка Малахію: «Ось Я посилаю ангела Мого, і він приготує дорогу переді Мною. І нехай за цим прийде в храм Свій Господь, що

Його ви шукаєте, – Ангел завіту, що Його бажаєте. Ось Він іде, – говорить Господь Саваот! І хто витримає день приходу Його, й хто встоїть, коли Він явиться? Бо Він – вогонь той плавильний і неначе луг пральників... Я прийду до вас, щоб судити суд, й буду скорим

свідком проти чарівників, перелюбників і тих, що божаться брехливо, що стримують плату поденного робітника, притісняють вдовиць і сиріт та відпихають від себе чужинця й не бояться Мене, – говорить Господь Саваот... Верніться же до мене, то і Я вернусь до вас, – говорить Господь Саваот.» (Мал. 3:1,2, 5, 7). Тобто, прихід Бога у світ не мав бути несподіванкою для Його народу. Але на той час справді у країні було дуже мало побожних людей, які шукали Бога та чекали Його приходу.

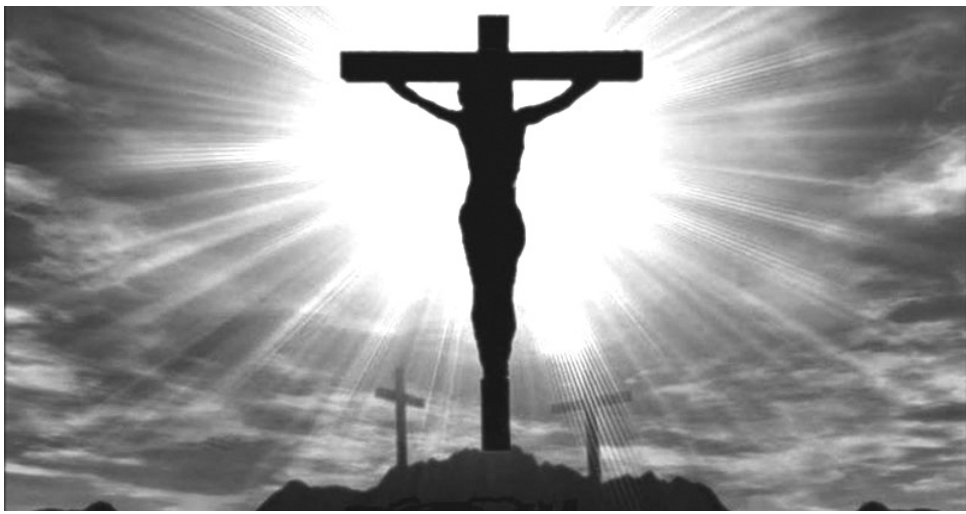
Наша країна зараз проходить дуже важкий період часу, якого не було на нашій землі майже сімдесят років – ціле покоління. Щодня у жорстокій війні гинуть українці, і не тільки військові, а й мирні жителі стають жертвами обстрілів та ракетних ударів. І в душах і розумі людей є багато запитань без відповіді, запитань до Бога, чому Він допустив цьому злу прийти саме на нашу землю. Але якщо досліджувати Писання, то ми можемо побачити там відповіді на багато питань, що нас хвилюють. У 24 розділі Євангелії від Матвія та у 31 розділі Євангелії від Марка Ісус звіщав учням про катастрофічні події, які відбуватимуться на землі: війни, голод, повстання, епідемії, землетруси, потужні стихії на планеті та у космосі. Але Він також пояснював і причину, по якій це все буде мати місце – люди любитимуть темряву більше, ніж світло, зло – більше за добро. Весь світ лежатиме у злі через те, що люди обиратимуть своїм володарем диявола, а не Бога. З віками кількість людей на планеті збільшується і, відповідно, зро-

стає кількість зла і насилля у світі. А в останнє століття ми спостерігаємо широке застосування розвитку технологій у військовій сфері, через що війни стають набагато жорстокішими та нищівними. Тобто, розум людини направлений не на покращення життя, а на винахід потужних засобів знищення один одного у боротьбі за владу та світове панування. Такі бажання та наміри в розум людей вкладає диявол. Він також вселяє думку у всьому звинувачувати Бога. Тому люди часто нарікають на Бога, мовляв, навіщо Він дав свободу людям, щоб вони робили зло? Це все одно, що дивуватися і запитувати: чому людина народжує людину, а не тварину. Такого просто не може існувати фізично, адже від квітки з'являється тільки квітка, від яблуні – яблуня, від людини – людина, а від тварини – тварина. Для нас ці речі є закономірними. То чому ми тоді дивуємося, що Вільний Бог створив вільну людину, щоб перебувати із нею у вічних стосунках батьківської любові? Богу потрібні не руботи, а вільні особистості, щоб із ними будувати стосунки, засновані на взаємній любові, тому що Бог є любов. Через те перша заповідь каже: «Полюби Бога всім серцем своїм, і всім розумом, і всією силою твоєю.» Це дуже важливо, бо коли по-справжньому любиш, тоді і легко підкорятися. А коли не любиш, але через страх покарання вимушено підкоряєшся, то це вже не вільні стосунки, а рабство.

У Новому Заповіті написано про християн, що вони являються храмом Святого Духа. Якщо ми народжені згори та ведемо побожне життя, то Сам Бог перебуває у нас Духом Святим. Але оселяється Бог у нашому серці тільки якщо ми відкриваємо його для Нього та запрошуємо Бога стати нашим Володарем. Не дивлячись на те, що ми повністю належимо Богу як Творцю, Він дає нам повну свободу вибору в житті. Але кожний отримає від Бога справедливу відплату: «Бо ось настане день, що палає, немов піч; тоді всі горді й безбожні будуть немов соломка, й спалить їх той день, що настане, так що не залишить з них ні кореня, ні галуззя. А для вас, що боїтеся Імені Мого, зійде Сонце Правди і оздоровлення в проміннях його... (Мал. 4:1–2). Наше Сонце Правди – це Господь Ісус. Тільки щира віра в Нього дає людині силу пройти всі випробування земного життя, подолати зло й залишитися вірним Богу.

Співак Павліна

СИЛА ХРЕСТА

Бог вічний і створив людину для вічності. З глини Він зліпив тіло людське та вдихнув в нього від Свого життя і людина стала душею живою. Смерть та хвороби тіла є наслідком гріхопадіння та відлучення людини від Бога, Який дає життя. Але хоч тіло і хворіє та помирає в свій час, наш дух продовжує існувати в вічності. Біблія нагадує нам, що смерть тіла жахлива лише для тих, хто не повірив і не прийняв Ісуса в своє серце, тому що після смерті їх чекає суд та покарання за гріхи через другу смерть, смерть духа. Вічна смерть або смерть духа – це розлучення з Богом назавжди, це страждання та муки, які гірші за саму смерть, це людина, що помирає та померти не в змозі. Вічна смерть стосується в першу чергу диявола та його падших ангелів, а також всіх тих, хто служить йому. Саме тому прийшов на землю Син Божий, щоб врятувати людство від суду та вічної загибелі.

Апостол Іван передає нам слова Вчителя та Господа Ісуса до фарисея на ім'я Никодим: «Бо так сильно полюбив Бог цей світ, що віддав Свого Єдиного Сина заради того, щоб кожен, хто в Нього вірує, не був загублений, а здобув вічне життя. Не на осуд світу послав Бог Свого Сина, а на те, щоб світ через Нього спасся. Того, хто вірує в Нього, не буде засуджено, але того, хто не вірить, вже засуджено, бо він не повірив у Єдиного Сина Божого. Ось підстава для засудження: Світло прийшло у світ, та люди віддали перевагу темряві, бо лихими були вчинки

їхні» (Ів. 3:16–19). Підстава для засудження полягає в нерозкаяних лихих вчинках та у відсутності віри в єдиний шлях для спасіння в Імені Ісуса Христа. Покарання за гріх – смерть, один гріх звершили перші люди і одразу були покарані виразом смерті, як фізичної, так і духовної. Вони не миттєво померли, а прожили ще майже тисячоліття, та смерть вже увійшла в їхнє життя разом з гріхом, залишаючи свої сліди. То що ж чекає на людину, яка назбирала оберемок усіляких лихих вчинків за своє земне життя, коли достатньо і одного для отримання покарання? Єдиний вихід в цій ситуації, якщо наше покарання згодиться понести хтось інший, хто є невинним і не має власного гріха. В свій час єврейський народ проливав кров безневинних домашніх тварин за свої гріхи, але це не задовольняло Божий гнів сповна, тому доводилося майже не щодня повторювати цю процедуру знов і знов.

Ось як апостол Павло описує ці приношення: «У Законі була лише тінь того добра, що має прийти. В ньому немає чіткого відображення справжнього добра. Тож він, з жертвами, що приносяться з року в рік, ніколи не зробить досконалими тих, хто приходять поклонитися Богу. А якби міг, то чи не перестали б люди приносити ці жертви? Адже ті, хто поклоняються Богу, могли б водночас і назавжди очиститися й ніколи більше не відчувати вини за свої гріхи. Власне, навпаки, через ті жертви люди згадують про гріхи. Бо ж неможливо цаповою та бичою кров'ю

змити гріхи. Через те, коли Христос входив у світ, Він казав: «Ти не жадав ні жертви, ні приношення, лише тіло Ти Мені наготував. Не мав Ти втіхи в спалених жертвах та в приношеннях за гріх. Тоді Я сказав: «Ось Я прийшов! Як сказано про Мене у книзі Закону, явився Я здійснити Твою волю, о Боже». А саме завдяки волі Божій ми одержали святість. Бо Ісус Христос пожертвував Тілом Своїм навічно. Кожен священник стає і щодня виконує свої священницькі обов'язки. Щоразу він приносить такі самі жертви, але вони ніколи не знімають гріхів. А коли Христос приніс одну жертву за гріхи на всі часи, Він зайняв Своє місце по праву руку від Бога. І тепер Він чекає миті, коли вороги Його впадуть до Його ніг. Бо однією жертвою Він приніс досконалість на всі часи для тих, кому дано святість. Про це нам і Дух Святий свідчить. По-перше, Він твердить: «Настануть дні, коли Я укладу Нову Угоду з Моїм народом, – так сказав Господь. – Законом просвітлю Я серця людей, і в їхнім розумі Я напишу його». Потім він каже: «І Я ніколи вже не пам'ятатиму їхні гріхи і злі вчинки». Там, де гріхи прощені, приносити за них жертви немає потреби» (Євр.10:1–18).

Вся сутність нашого спасіння полягає в тому, що безневинний і святий Син Божий став людиною і прийняв жахливу смерть на дерев'яному хресті через наші гріхи. Покарання цілого світу лягло на Нього за всі гріхи на всі часи. Тому кожен, хто щиро кається і приходиться з вірою до Христа, отримує прощення за гріхи та Божу святість і досконалість замість власної гріховності. Ім'я такої людини Бог вписує назавжди в книгу життя, що є єдиною підставою для уникнення Божого суду та отримання життя вічного з Богом. Далі кожне дитя Боже слідує за Ісусом, повчаючись через Слово Боже та змінюючись в образ Христа, щоб не втратити те спасіння, яке здобув для нас Христос.

В книзі Дій перших апостолів сказано: «Ніхто інший не дасть нам спасіння, бо немає іншого такого імені в світі. Бог послав Його (Ісуса) людям, щоби принести їм спасіння» (Дії

4:12). Ім'я «Ісус» є доволі поширеним серед ізраїльського народу та саме ім'я однієї людини є рятівним для багатьох поколінь, це ім'я Ісуса Христа, Месії та Помазаника, Посередника між Богом та людьми. Той, до Кого ми приходимо в молитві і знаємо, що Він чує нас і заступається за нас перед Небесним Батьком. Ісус Христос Єдиний, Хто прожив святе і праведне життя і був покараний несправедливо для того, щоб нас, грішників, врятувати від справедливого покарання. У своєму посланні до Коринтян Павло пише такі слова: «Любов Христова панує над нами, бо ми усвідомлюємо, що одна Людина померла заради всіх, і тому всі померли. І Він помер заради всіх, щоб живі не жили більше заради себе, а щоб ми жили заради Того, Хто помер і воскрес із мертвих для них. Того, хто не знав гріха, Бог зробив жертвою за гріх, щоб через Нього ми могли стати праведними перед Богом» (2-е Кор.5:14–15,21). А апостол Петро пише: «Він Сам ніс гріхи наші тілом Своїм на хрест, щоб ми могли вмерти для гріха і жити для праведності. Нас зцілено Його ранами. Бо були ви, немов вівці заблудлі, а тепер ви повернулися до Пастиря і Захисника душ ваших» (1-е Пет.2:24–25).

Отже, аналізуючи вище приведені місця Слова Божого, ми можемо зробити певні висновки: Син Божий помер нашою смертю, щоб сини людські жили вічно. Ісус забрав на хрест нашу гріховність, щоб натомість ми отримали Його праведність. Йому винесли вирок на земному суді, щоб діти Божі на Божий суд не потрапили. Того, Хто не знав гріха, брехливо звинуватили у гріху, щоб ми стали невинними перед Богом. Ісус взяв наше прокляття на хрест, щоб ми увійшли в Його благословення. Він переніс найважчі страждання і нестерпну біль на хресті, щоб Його ранами ми були зцілені.

В останні хвилини життя Ісус виголосив: «Звершилось!» Звершилось наше спасіння та відкуплення, Він зробив абсолютно все, щоб кожен, хто повірить, отримав життя вічне!

Скобелев Костянтин

ЧУДЕСА В ЖИТТІ ХРИСТІЯН

Чудо. Надприродне. З початку Свого існування людей приваблювали надзвичайні речі, природу яких вони не були спроможні пояснити.

Вони були присутніми в житті визначних Божих людей, велику їх кількість звершив Ісус Христос... і вони можливі також і в наш час.

Яке місце чудеса мають у житті християнина і для чого слугують? Розглянемо декілька важливих аспектів.

Першочерговим завданням людини на Землі є примирення із Богом, пошук Його присутності, побудова стосунків із Живим Богом.

Господь створив нас таким чином, що вся наша внутрішність прагне єднання із Ним... Лиш у Ньому ми можемо знайти повноту миру і щастя, розуміючи та виконуючи своє призначення.

«Усе Він прегарним зробив свого часу, і вічність поклав їм у серце».(Ек-

лезіяст 3:11)

«І весь людський рід Він з одного створив, щоб замешкати всю поверхню землі, і призначив окреслені доби й границі замешкання їх, щоб Бога шукали вони, чи Його не відчують і не знайдуть, хоч Він недалеко від кожного з нас» (Дії 17:26–27)

«Бо ми – Його твориво, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них перебували» (Еф. 2:10).

Навіть Ісус Христос – Божий Син потребував постійного спілкування із Отцем, подаючи нам приклад.

Бог не приховує від нас Своєї волі. Ми можемо знайти її на сторінках Його Слова. А також ми можемо отримувати внутрішнє відкриття стосовно нашого життя, перебуваючи у спілкуванні із Господом, упокорюючись Йому і намагаючись виконувати Його волю.

Навіть у служінні Ісуса Христа

чудеса не являли найголовнішу частину. Беззаперечно, вони являлися вкрай важливими. Але все ж служіння Словом та наставлення народу займали ключову позицію.

Хочу також зазначити, що наше викуплення, прощення наших гріхів є і завжди буде неймовірним чудом. Сам факт, що Святий Господь приймає такого грішника, як я, дарує мені святість через кров Ісуса Христа, не відмовляється від мене після тисяч помилок та продовжує працювати над моїм серцем... Усе це розтоплює моє серце, усе це вже є чудом, величину якого я не здатний повністю осягнути.

(Продовження на сторінці 3)

(Початок на сторінці 2)

На нашому шляху Бог буде проводити нас через усілякі ситуації. Часом надважка ситуація дається нам для нашого зростання, виправлення, для того, щоб ми навчилися довіряти Богу навіть у вкрай скрутних обставинах, а не лише шукати виходу із самої ситуації. В часи найважчих штормів ми особливо ревно шукаємо Господа.

Ми не можемо маніпулювати Богом, жадаючи від Нього чудес. Бог усе творить по Своїй волі. Він чудово знає коли ми дійсно потребуємо чуда. Він не залишає своїх дітей наодинці з нашими проблемами. Проте Він – не офіціант, який приймає наші замовлення. Його воля досконала, блага і непорушна.

Важливо також підкреслити, що ми не повинні чекати на чудо, коли ми здатні вирішувати прості завдання за допомогою даного нам розуму, функціонування якого само по собі є дивовижним.

Коли євреї блукали по пустелі, Го-

сподь посилав із неба манну, даючи їм поживу. Проте, коли вони увійшли до обітвованої землі, манна припинилася, оскільки, в ній не було потреби.

«Тих же, що увірують, будуть супроводжувати такі знамення: Моїм іменем будуть виганяти бісів; будуть говорити новими мовами; будуть брати змії; і якщо вип'ють щось смертоносне, не зашкодить їм; покладуть руки на хворих, і ті одужають.» (Марка 16 розділ)

З цього випливає, що чудеса справді присутні у житті християн, вони справді є важливими і слугують для звільнення, зміцнення та підкріплення Слова видимими явищами. І багато з нас пережили це... У звільненні, зціленні, порятунку від смерті тощо.

Проте, будьмо завжди чесними із собою... Чого ми шукаємо найбільше? Бога чи чуда? Що в нашому фокусі? Ті, хто шукають саме чуда, ризикують бути розчарованими або ж навіть обманутими лукавим. Оскільки сказано в Кор. 11:14 «Адже сам сатана приймає вигляд ангела світла.»

«Не кожен, хто каже Мені: Го-

споди! Господи! – увійде в Царство Небесне, а той, хто виконує волю Мого Небесного Отця. Багато хто скаже Мені в той день: Господи, Господи, чи не Твоїм іменем ми пророкували, чи не Твоїм іменем ми виганяли бісів і чи не Твоїм іменем ми чинили багато чудес? Тоді Я оголошу їм: Я ніколи не знав вас. Ідіть від Мене ви, що чините беззаконня!» (Мат. 7:21–23)

Насторожує, чи не так? Виявляється, не всі чудеса від Бога. І чудо само по собі не повинно бути нашою головною ціллю.

Головна ціль – пошук Бога і виконання Його волі. А все інше Господь буде додавати у міру нашої відданості, у міру того, скільки ми можемо нести.

І якщо ти – людина, котра перш за все шукає саме Господа, Його присутності, Його серця, то ти знайдеш і Бога, і Його чудеса на своєму шляху. «Покликуй до Мене – і тобі відповім, і тобі розповім про велике та незрозуміле, чого ти не знаєш!» (Єремія 33: 3)

Підбиваючи підсумки – дива тра-

пляються. І найбільше із них Те, яке сталося на Хресті.

Те, що ти викуплений...

Те, що ти можеш прийти до свого Небесного Батька. Скинути брудний одяг цього світу, отримуючи натомість одяг Христової праведності та волю. Служити вічному Богу, мати повноту життя і радості!

Отож, друзі, бажаю вам першочергово шукати Божого серця. І нехай усе необхідне, в тому числі й чудесне, дається вам від Його щедрої руки. Будьте пильними, пам'ятаючи, що: «Чимало лжехристів та лжепророків з'явиться тоді. Вони показуватимуть знамення й творитимуть дива, намагаючись обдурити обраних Господом, якщо це можливо. То ж стережіться! Я попередив вас заздалегідь.» (Мат. 24:24).

Нехай же примножиться наша віра! Благословінь.

Марк Лукін
Нефтенбах, Швейцарія

СВІДЧЕННЯ ЗУСТРІЧІ З ІСУСОМ

- Слава Ісусу Христу! Мене звати Сергій Неліпович, мою дружину – Галя. У нас троє дітей, чекаємо четвертого. Ми дуже щасливі, бо в нашому житті є Спаситель! Але так було не завжди.

Три роки тому нам було дуже важко, бо практично не було відносин між собою. Я постійно був на роботі, дружина з дітьми, і коли я хотів відпочити, вона хотіла уваги від мене, коли вона хотіла відпочити – я хотів уваги від неї. Постійно виникали конфлікти, суперечки. Дійшло до того, що у сім'ю ввійшло насилля, і, дивлячись на все це, я сказав собі: «Ні, це не нормально, я не хочу, щоб мої діти дивилися на це, як ми один одного критикуємо, ображаємо». І я вирішив розлучитись. Галя вірила, дивилася християнські фільми, відео, і одне з них скинула мені. Але я сказав: «Ти не будеш мене моралізувати. Я є той, ким я є». Однак подивився одне відео. Там розповідалося, як у 1916 році один капелан приїхав на передову і хотів розказати про Бога. А хлопці почали з нього сміятись, казали: «Який Бог? Йде війна, діти помирають! Нема Бога!». Капелан запитав, чи є у них хтось хворий і запропонував просто помолитися за нього.

Вийшов один хлопець, який після контузії оглух на одне вухо, і у голові був постійний шум. Капелан почав молитися за нього, і хлопець почав чути! Коли він зцілювався, капелан сказав: «Ось про цього Бога я вам хотів розказати!».

Мене дуже здивувала ця молитва, бо він молився до Ісуса, ніби знав Його особисто! У мене по щоках котилися сльози, а у моєму серці з'явилася одна фраза: «Я є тут, Я є живий!».

Я почав шукати Бога, питати – де Тебе знайти, як про Тебе дізнатись? І в моєму розумі звучало одне слово: Біблія. Я скачав Біблію собі на телефон. Поки я їхав додому – я плакав, бо Ісус показав мені, що я був фарисеєм у своїй сім'ї, був лицеміром і егоїстом, вигороджував тільки себе, ніколи не ставав на місце своєї дружини, ніколи не чув її. Господь навчив мене любити її, чути її. Все змінилося.

- Коли чоловік пізнав Ісуса, наше життя почало мінятися. Відносини у нас були дуже погані, кожен мав свою правду, не прислухався до іншого. Ми майже не розмовляли. Коли чоловік зустрів Ісуса, помінялася і я. Я побачила, що він допомагає з дітьми, допомагає по хазяйству, і моє серце теж

почало мінятися. Я зрозуміла, що проблема була не тільки в чоловікові, але і в мені теж. Ми почали розмовляти, дослуховуватися один до одного, почали вчитися любити один одного, служити один одному, любити дітей, проводити з ними час. Наше серце вже було відкрите для служіння іншим. Ми захотіли пізнавати Бога, читання Слова Божого вже було замало, ми хотіли чогось більшого. І чоловік запропонував поїхати на місію. Але моє серце ще не було готове. На протязі року Господь працював наді мною, і через рік моє серце вже було готове, щоб їхати на місію, нести людям вістку, що Ісус є, Він живий і змінює серця, з'єднує сім'ї, що тільки Він може поміняти кожного з нас. Потрібно тільки наше бажання, наша воля, щоб доручити Йому наше життя, свою сім'ю, своїх дітей. І Господь буде діяти, тому що там, де людина безсила, для Господа немає нічого неможливого. Ісус настільки поміняв нашу сім'ю, що ми тепер сім'я у повному розумінні цього слова. Ми спілкуємось, проводимо разом час, можемо щось обговорити, порадитися один з одним. Раніше такого не було. Життя в Ісусі тільки починається.

Якщо ви бачите, що у вашому житті є якісь негаради, хвороби – запросіть Ісуса! Він дивовижний, Він у кожній сфері, в яку ви тільки Його запросите. Ваше життя кардинально зміниться – від сімейних відносин, відносин з дітьми, до відносин з іншими братами та сестрами, рідними, оточуючими. Господь потурбується про все – про ваше здоров'я, про ваше забезпечення. Він зціляє, він міняє, він відновлює і звільняє. Ісус живий! Він потурбується про вас і вашу сім'ю, змінить ваше життя на краще. Запросіть Ісуса у своє життя

Сергій та Галя Неліповичі.
Червень 2023р.

(Джерело – інтернет-спільнота «Галилея», Україна)

ПОДЯКУЙ.

Подякуй Господу за ранок,
Що бачать очі білий світ
За мелодійний той світанок,
Що зустрічаєш стільки літ.

Подякуй Господу за сонце,
Його проміння золоті,
Сніжинки срібні за віконцем,
За небо зоряне вгорі.

Подякуй Господу за роки
Які відміряв Бог тобі,
Що направляв Він твої кроки
На цій землі, від зла беріг.

Подякуй Господу за милість
І охорону на твоїй дім,
Що розпростер над ним Він крила,
Щоб ти щасливо жив у нім.

Подякуй Богу за спасіння,
Що Божий Син пішов на хрест,
Щоб не загинути у тлінні,
Помер за тебе і воскрес.

Подякуй Господу за чудо:
Своїм дітям тебе назвав,
Знайшов поміж гріховним людом,
В число спасених записав.

Подякуй Господу за муки,
Глибокі рани, святу кров,
За ноги і пробиті руки,
Його безмірну Любов.

Подякуй Господу за місце,
Що приготував в небесах
Для тих, хто зберігає вірність
Й не загубили Божий страх.

Подяка Господу хай лине
У чисті, світлі небеса,
Звідки чекає Бога — Сина
Твоя безсмертна душа.

О. Фабін

ДЕ ТИ?

О, якби ти знав, як любить тебе Ісус! Дорога душа, любий читачу, я не знаю, хто ти за освітою, який твій матеріальний стан, чим наповнені твої думки, твоє серце, але сьогодні я щиро хочу розповісти тобі своє свідчення. Можливо, воно спонукає тебе задуматись над життям, його змістом і метою. Молю Господа, щоб мої слова пробудили твою свідомість. Я ще зовсім молода людина. З дитинства у мене не було друзів. Навчаючись у школі, я була самотньою. Бачачи всіляку несправедливість у житті, я не знала, де ж моє місце у ньому. Суспільству спокійні, чесні громадяни не потрібні, їх принижує, ви-

тісняє оточення, завдає невимовних ран їхнім душам. Ось із такими думками я жила. Впадаючи не раз у депресію, я частенько просила Бога, аби він оберігав мене від зла, аби Він відкрив мені очі і показав місце на Його землі. Мабуть, ви скажете, що і самому, своїм розумом, кмітливостю можна віднайти місце під сонцем. Звичайно, можна. Але, друзі, чи без Господньої підтримки можливо бути по-справжньому щасливими, по-справжньому жити і радіти кожному новому дню? Врешті-решт, куди приведе вас ваше життя – до могили і все? То для чого ж тоді життя взагалі? Який сенс у ньому? Мабуть, і не слід було народжуватись...

Саме такі думки заповнили мою душу. Я шукала оазису в пустелі. Можливо, і у вас виникають такі питання. Чи маєте ви душевний спокій перед майбуттям? На кого чи на що покладаєтесь? У чому ваше щастя і джерело добра? Хочу запевнити вас, друзі, – джерело є. Мета, спокій, справжнє щастя і задоволення теж існують! Я знайшла їх!

Одного дня у мене настільки боліла душа, що я безсило, зі сльозами на очах, із розпачем впала на коліна перед Господом і гірко плакала, щиро розповідаючи Йому усі свої жалі, проблеми, відкриваючи своє втомлене серце. І всемогутній Бог, наш Творець, Уті-

шителю, Спасителю почув мене. Хвала Йому за те! Наступного дня я вже не відчувала цього важкого тягаря на собі, а лише спокій і впевненість.

Коли у Вас неспокій на душі, якщо горе, приниження втомили вас, де шукаєте розраду – в Бога чи у філософських підручниках? Розповідаєте про проблеми Господеві чи екстрасенсам і ворожкам? Знаю із власного досвіду, що, відкривши себе людям, ви ризикуєте не тільки не отримати допомоги, але й ще більше впасти у духовну темряву. Люди недосконалі. Частенько замість підтримки можна одержати сіль на рану. Але Біблія каже: *«Наблизьтесь до Бога, то й Бог наблизиться до Вас»* (1 послання Якова 4:8). Брате, сестро, розкажуй усе своєму Творцеві! Він створив тебе, то й знає як тобі допомогти. Я переконана у цьому, бо зараз моє життя набуло нового змісту. Я прийняла Ісуса Христа як свого власного спасителя. Він відкрив мені очі. Я стала дійсно щасливою.

У посланні до Тимофія 6:7 написано: *«Ми не принесли в світ нічого, то й нічого не можемо винести.»* Саме так! Ні грошей, ні слави, ні вищої освіти ми не заберемо з собою. Богові це не потрібно. У тому ж посланні до Тимофія 2:4 написано: *«Бог хоче, щоб усі люди спаслися і прийшли до пі-*

знання правди». Я тепер така щаслива! Бог мене зціляє від різних хвороб, дає відповіді на мої молитви. Я знайшла багато друзів. Господь є моїм щастям, спокоєм, надією, добром, моїм компасом і орієнтиром. Друже, довірся Христу, ти Йому небайдужий! Він тебе безмежно любить. Нехай буде Ісус твоїм пастором. Не має значення, у яку церкву ходити. Ідіть до Бога, ідіть такими, якими Ви є. Не думайте, що Він десь там далеко на небесах, нічого не знає, не чує, до усього байдужий. Господь запитав Адама і Єву, коли ті згрішили і заховались у Едемському саду: *«Де ви?»* Те ж саме Творець сьогодні питає й тебе – де ти? У темряві зла, у тенетах диявола? Кому належать твої душа і тіло? У життєвій метушні чи є місце Богу у твоєму серці?

Кожного дня у світі збуваються біблійні пророцтва. Скоро прийде Ісус Христос, щоб судити нас з Вами. Це не вигадки чи пусті балачки. Шукай і знайдеш, стукай і відчинять тобі. Можливо, тобі чудово жити без Бога і нічого не бажаєш чути, життя іде тихим плеском річки, та не вічне твоє життя на цій землі.

Просто поміркуй!

Оксана Романюк,
м. Тернопіль Терноп. обл.

(Джерело: <http://good-news-mission.narod.ru/swidchennia>)

Я - Світло,
а ви не бачите Мене;
Я - Шлях,
а ви не ідете за Мною;
Я - Істина,
а ви не вірите Мені;
Я - Життя,
а ви не шукаєте мене;

Якщо ви нещасливі, то не звинувачуйте Мене!

Я - Вчитель,
а ви не слухаєте Мене;
Я - Господь,
а ви не скоряєтесь Мені;
Я - ваш Бог,
а ви не молитесь Мені;
Я - ваш найкращий Друг,
а ви не любите Мене.

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ ПОКАЯТИСЬ, ТО ПОМОЛІТЬСЯ ЦІЄЮ МОЛИТВОЮ

«Владико Господи, що створив небо і землю, і море, і все, що в них! Ти послав Сина Свого Ісуса Христа в цей світ заради нашого спасіння. Ти віддав Його на страту за гріхи наші, щоб Ісус викупив нас Своєю кров'ю. Я усвідомлюю, що я грішний (грішна) і що відплата за гріх — смерть. Я каюсь у всіх своїх гріхах та відрікаюсь від них. І прошу Тебе, Боже, прости мене в Ім'я Ісуса Христа, Сина Твого. Я приймаю Тебе, Господь Ісус, як свого особистого Спасителя і приймаю спасіння, за яке Ти заплатив Своєю власною кров'ю. Я вірю, що Ти вмер на хресті Голгофському за мої гріхи та воскрес із мертвих для мого виправдання. Будь моїм Господом та доведи мене до святих небесних осель. Прийми мою молитву до престолу милості та благодаті Твоєї. Я дякую Тобі, Господь Ісус, що Ти прийняв мене, ввійшов у моє серце та зробив мене новою людиною. Амінь!»

Дай собі шанс – звернись до Бога

Запрошуємо Вас на богослужіння, де Ви можете почути Слово Боже і де помоляться за вас.

Адреса: м. Вінниця, вул. Левка Лук'яненка, 13. ПТ – 19:00, НД – 10:00, 18:00.

РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ ЩИРО ДЯКУЄ ЦЕРКВІ LOGOS, ВАРШАВА, ЗА НАДАННЯ КОШТІВ ДЛЯ ДРУКУ ГАЗЕТИ

Нашу газету можна прочитати на сайті <http://church-logos.org/> Евангельская церковь «LOGOS» Варшава

Коли прочитаєте газету – не викидайте; будь ласка, передайте її іншим

ЯКЩО ВИ БАЖАЄТЕ ПІДТРИМАТИ НАС ФІНАНСОВО АБО ВІДПРАВИТИ ВІДГУКИ ПРО ГАЗЕТУ, ТО ЦЕ МОЖНА ЗРОБИТИ ПО НИЖЧЕВКАЗАНИХ АДРЕСАХ.

Свідцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації Серія КВ № 20494-10294ПР

Електронна адреса: christiannewspaper2017@gmail.com
Поштова адреса: м. Вінниця, вул. Стрілецька-101, кв.4

Засновник та гол. редактор: Ісоян Карен Григорі
Коректор: Олена Ронжина,
Відповідальний редактор: Костянтин Скобелев

Наш рахунок в ПРИВАТБАНКУ для гривневих надходжень (благодійних внесків) – № рахунку: 26205880550147
МФО 305299, ОКПО 14360570 ВФ ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК»
Призначення платежу: Благодійні внески
Для зарахування карту № 5168 7574 0249 7244 Ронжина Олена Анатоліївна

Надруковано: ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова 12а, тел.: (0432)55-63-97. Зам.2420702
Наклад: 1000 примірників.

